

Frälsarkransen: Den begrundande, 10. Nattens pärla, dödens pärla

Bidrag från Martin Lönnebo
1999-11-30
Senast uppdaterad 2015-12-31

Nattens pärla, dödens pärla

Detta är utblottelsens pärla (kenosis), krisens, nattens och dödens. I det andliga livet kommer tider när Gud upplevs som frånvarande. Känslan torkar, det blir svårt att meditera i bilder, det är som om Gud doldes i ett moln som skymmer ljuset. Den som är trofast i natten och fortsätter att bedja och söka Gud skall få uppleva gryningen. Gud har inte varit borta. Han har under natten kommit närmare. Själen har blivit renad från sina alltför mänskliga föreställningar om Gud. Detta är egots död och rening av Guds bilden så att den kan återkasta Guds ljus. Detta är helgonens väg.

Döden är den yttersta reningen, utblottelsen när vi blir tomma på allt.

{biblink} Förebilden i Gamla testamentet är Moses bestigning av Sinai berg där Gud döljer sig i ett moln. Den yttersta förebilden är Kristus själv, han som "ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud, utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa, gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors": (Fil 2: 5-8) Det är den Älskade som ropar: "Min Gud, min Gud, varför har du övergett mig?" (Matt 27:46) Och lärjungen är inte förmer än sin lärare... (Luk 6: 40) Vi är förenade även i utblottelsen.

(För ytterligare studium: 2 Mos 19:16-24; Ps 22; Fil 2.) {/biblink}

Fader, i dina händer befaller jag min ande.
Du förlossar mig Herre, du trofaste Gud.